DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)
25. maj 1993 *

I sag C-308/91,

angående en anmodning, som Finanzgericht Hamburg i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Süddeutsche Zucker-Aktiengesellschaft

mod

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 af 2. marts 1970 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for sukker (EFT 1970 I, s. 115),

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.N. Kakouris, og dommerne Diez de Velasco og P.J.G. Kapteyn,

generaladvokat: F.G. Jacobs
justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Süddeutsche Zucker-Aktiengesellschaft ved advokat D. Ehle, Køln

* Processprog: tysk.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved U. Wölker, Kommissionens Juridiske Tjeneste, bistået af advokat H.-J. Rabe, Hamburg, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 26. november 1992 er afgivet mundtlige indlæg af Süddeutsche Zucker-Aktiengesellschaft ved advokat D. Ehle, bistået af kemisagkyndig H. Schiweck og af Kommissionen,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 14. januar 1993,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 1. november 1991 indgået til Domstolen den 29. november s.å. har Finanzgericht Hamburg i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen tre spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for sukker (EFT 1970 I, s. 115).

2 Disse spørgsmål er blevet rejst i en sag mellem Süddeutsche Zucker-Aktiengesellschaft (herefter benævnt »Süddeutsche Zucker«) og Hauptzollamt Hamburg-Jonas (herefter benævnt »Hauptzollamt«).

3 Efter bilag I til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1800/83 af 28. juni 1983 om ændring af de monetære udligningsbeløb (EFT L 176, s. 65) afhænger størrelsen af det monetære udligningsbeløb for sukker af produktets indhold af saccharose. Ifølge fodnote 4 til bilag I fastsættes indholdet af saccharose, herunder indholdet af

andet som saccharose betegnet sukker, ved udførsel i henhold til bestemmelserne i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 394/70.

4 I artikel 13 i forordning nr. 394/70 bestemmes følgende:

»1. I de tilfælde, i hvilke bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 766/68, artikel 8, stk. 1, anvendes, og med forbehold af bestemmelsen i stk. 2 og 3, er saccharoseindholdet — i givet fald inklusive indholdet af andet, til saccharose omregnet sukker — det totale sukkerindhold, der fremkommer ved anvendelse af Lane og Eynon-metoden (kobberreduktionsmetoden) på den efter Clerget-Herzfeld's metode inverterede opløsning. Det efter denne metode konstaterede totale sukkerindhold omregnes til saccharose ved multiplikation med koefficienten 0,95.

2. For så vidt angår sirupper, hvis renhedsgrad andrager 85% og derover, men mindre end 94,5%, bliver saccharoseindholdet — i givet fald inklusive indholdet af andet, til saccharose omregnet sukker — fastlagt som 73 vægtprocent i relation til tørstoffet. Den procentsats, der udtrykker siruppernes renhedsgrad, beregnes ved at dividere det totale sukkerindhold med indholdet af tørsubstansen og multiplicere resultatet med hundrede. Det totale sukkerindhold bestemmes efter den i stk. 1 nævnte metode, indholdet af tørsubstans efter den aerometriske metode.

...«

5 Süddeutsche Zucker har krævet betaling af monetært udligningsbeløb for udførsel af et bestemt parti fruktosesirup, den fælles toldtarifs underposition 17 02 D II, fra Tyskland til Belgien.

6 Parterne i hovedsagen er uenige om, hvorledes siruppernes renhedsgrad nærmere skal beregnes, hvilket er afgørende for tildelingen og størrelsen af de monetære udligningsbeløb, der udbetales efter artikel 13 i forordning nr. 394/84.

7 Hauptzollamt beregnede siruppernes renhedsgrad i saccharose efter følgende formel:

$$\text{Renhed (i \%)} = \frac{\text{totalt sukkerindhold x 0,95 (beregnet i saccharose)}}{\text{tørsubstansindhold}} \text{ x } 100$$

8 Süddeutsche Zucker har gjort indsigelse mod denne beregningsmetode. På grundlag af den af Hauptzollamt valgte beregningsmetode andrager renhedsgraden af fruktosesirupper højst 95%. Renheden af Süddeutsche Zucker's fruktosesirupper må derfor beregnes under hensyntagen til fruktoseindholdet. Desuden er en nøjagtig beregning af renheden nødvendig: Den kan foretages ved hjælp af højtryksvæskekromatografi.

9 Hauptzollamt har fremført, at i artikel 13 i forordning nr. 394/79 menes med beregning af siruppers renhedsgrad kun beregning af saccharoseindholdet.

10 Süddeutsche Zucker har anlagt sag for Finanzgericht Hamburg til prøvelse af de afgørelser, som blev truffet af Hauptzollamt den 12. december 1983, den 16. januar 1984 og den 6. juli 1987, og som støtter sig på ovenfor beskrevne beregningsmetode. Finanzgericht har forelagt Domstolen følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse:

»1) Skal artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 394/70 fortolkes således, at den procentsats, der udtrykker siruppers renhedsgrad, beregnes ved, at det totale sukkerindhold efter multiplikation med koefficienten 0,95 divideres med indholdet af tørsubstans, og resultatet multipliceres med 100?

2) Skal artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 394/70 fortolkes således, at fruktosesiruppers renhed kan bestemmes ved, at fruktoseindholdet måles og sættes i forhold til indholdet af tørsubstans?

3) Skal artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 394/70 fortolkes således, at fruktosesiruppers renhed kan bestemmes ved, at indholdet af tørsubstans i den inverterede opløsning beregnes med egnede metoder og kan sættes i forhold til sukkerindholdet i den inverterede opløsning?«

11 Hvad nærmere angår hovedsagens faktiske omstændigheder og de relevante regler samt de skriftlige indlæg til Domstolen, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

12 Indledningsvis bemærkes, som generaladvokaten udførligt har gjort rede for i sit forslag til afgørelse (punkt 5 og 6), at saccharose er et sukker af den art, der betegnes som »disaccharider«; stoffet har en molekylevægt, der er ca. det dobbelte af monosaccharidernes eller reduktionssukker som fruktoses og glukoses. Tilstedeværelsen af monosaccharider i sirup kan umiddelbart konstateres ved hjælp af kobberreduktionsmetoden (Lane og Eynon-metoden). Før sukkerindholdet i en sirup, som indeholder saccharose, umiddelbart kan bestemmes nøjagtigt, må en prøve af siruppen ved en proces, der betegnes som »inversion« eller »hydrolyse«, forvandles til en opløsning, der består af en blanding af fruktose og glukose (denne blanding betegnes som inverteret sukker). Inversionen bevirker en forøgelse af vægten med ca. 5%, der betegnes som »inversionsgevinsten«. For at kunne bestemme saccharoseindholdet før inversion må det ved hjælp af kobberreduktionsmetoden (Lane og Eynon-metoden) fastslåede indhold af inverteret sukker derfor multipliceres med 0,95.

Det første spørgsmål

13 I sit første spørgsmål anmoder Finanzgericht om præcisering vedrørende den i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 394/70 nævnte metode til bestemmelsen af procentsatsen for siruppers renhed. Retten ønsker især oplyst, om det indgår i bestemmelsen af det totale sukkerindhold »efter den i stk. 1 nævnte metode« i denne forordning, at der skal foretages en multiplikation med koefficienten 0,95.

14 Det bemærkes, at der ved bestemmelsen af en sirups renhedsgrad skelnes mellem tre tilfælde: 1) Siruppen indeholder kun disaccharider såsom saccharose, 2) siruppen indeholder kun monosaccharider såsom fruktose eller glukose, og 3) siruppen indeholder en blanding af monosaccharider og disaccharider. I artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 394/70 skelnes der ved bestemmelsen af en sirups renhed ikke mellem disse tre tilfælde. Som parterne har gjort rede for i deres skriftlige indlæg, og som generaladvokaten har forklaret i sit forslag til afgørelse (punkt 10 og 11), må disse tre tilfælde dog ikke behandles ens. I det første og i det tredje tilfælde medfører bestemmelsen af saccharoseindholdet, på grund af den nødvendige inversion, en vægtforøgelse. For at bestemme indholdet af monosaccharider er inversion ikke nødvendig for at anvende kobberreduktionsmetoden (Lane og Eynon-metoden), og derfor sker der ikke en vægtforøgelse.

15 Ifølge artikel 13 stk. 2, i forordning nr. 394/70 beregnes siruppers renhedsgrad ved, at det totale sukkerindhold divideres med indholdet af tørsubstans, og resultatet multipliceres med 100.

16 Angående bestemmelsen af det totale sukkerindhold henviser sidste sætning i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 394/70 til den »i stk. 1 nævnte metode«. Efter ordlyden og betydningen af artikel 13, stk. 2, menes der med henvisningen til »den i stk. 1 nævnte metode« kobberreduktionsmetoden (Lane og Eynon-metoden), som anvendes på den ifølge Clerget-Herzfeld inverterede opløsning, derimod ikke hele

den i artikel 13, stk. 1, nævnte fremgangsmåde til bestemmelse af saccharoseindholdet.

17 For beregningen af procentsatsen for siruppers renhed sigter artikel 13, stk. 2, kun til bestemmelse af »det totale sukkerindhold«, dvs. indholdet af de forskellige sukkerstoffer i siruppen. Artikel 13, stk. 1, vedrører derimod bestemmelsen af saccharoseindholdet, herunder indholdet af andet som saccharose betegnet sukker, med henblik på fastsættelsen af de monetære udligningsbeløb eller eksportrestitutioner, der finder anvendelse.

18 Efter artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 394/70 skal indholdet af tørsubstans bestemmes efter den aerometriske metode. Dog tages der ved måling af indholdet af tørsubstans i den oprindelige sirup efter denne metode — i modsætning til målingen af siruppens totale sukkerindhold, der foregår efter at opløsningen er inverteret — ikke hensyn til en eventuel vægtforøgelse, der skyldes inversionen. Derfor bør der foretages en justering af indholdet af tørsubstans, som tager hensyn til inversionsgevinsten.

19 Det første præjudicielle spørgsmål bør derfor besvares således, at artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 394/70 skal fortolkes således, at procentsatsen for en sirups renhed skal bestemmes efter følgende fremgangsmåde:

a) Siruppens totale sukkerindhold måles ved at anvende kobberreduktionsmetoden på den inverterede opløsning.

b) Indholdet af tørsubstans i den inverterede opløsning bestemmes ved at måle indholdet af tørsubstans i den oprindelige sirup ved hjælp af den aerometriske metode og derefter justere det således opnåede resultat for at tage hensyn til en eventuel forøgelse af tørsubstansindholdet som følge af siruppens inversion.

c) Det totale sukkerindhold i den inverterede opløsning divideres med tørsubstansindholdet i den inverterede opløsning, og resultatet multipliceres med 100.

Når inversion af siruppen ikke er nødvendig for at anvende kobberreduktionsmetoden, beregnes siruppens renhedsgrad dog ved at dividere siruppens totale sukkerindhold med dens tørsubstansindhold og multiplicere resultatet med 100.

Det andet og det tredje spørgsmål

20 Med det andet og det tredje spørgsmål ønsker Finanzgericht oplyst, om andre end de i artikel 13 nævnte metoder må anvendes for at måle sirups totale sukkerindhold eller indhold af tørsubstans.

21 Det fremgår af de skriftlige indlæg til Domstolen, at moderne teknologi råder over mere avancerede metoder, hvorved sukkerindholdet og koncentrationen og dermed tørsubstansen lader sig måle direkte. Imidlertid skal der efter forordningens artikel 13 dog fastlægges en fælles metode til bestemmelse af sirups renhed og derefter af dens saccharoseindhold for at sikre, at alle interesserede parter behandles ens. Ordlyden af artikel 13 giver dog ikke hjemmel at anvende andre metoder end de deri fastsatte. En teknisk tilpasning af forordningen kan kun ske ved en ændring, som vedtages efter den fremgangsmåde, der er fastsat i traktaten.

22 Den forelæggende rets to sidste spørgsmål bør derfor besvares således, at artikel 13 i forordning nr. 394/70 skal fortolkes således, at der til bestemmelse af indholdet af sukker eller af tørsubstans i en sirup eller en inverteret opløsning af sirup ikke må anvendes nogen anden metode end kobberreduktionsmetoden (Lane og Eynon-metoden) eller den aerometriske metode.

Sagens omkostninger

23 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Finanzgericht Hamburg ved kendelse af 1. november 1991, for ret:

1) **Artikel 13, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 af 2. marts 1970 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for sukker skal fortolkes således, at en sirups renhedsgrad beregnes efter følgende fremgangsmåde:**

   a) **Siruppens totale sukkerindhold måles ved at anvende kobberreduktionsmetoden på den inverterede opløsning.**

   b) **Indholdet af tørsubstans i den inverterede opløsning bestemmes ved at måle indholdet af tørsubstans i den oprindelige sirup ved hjælp af den aerometriske metode og derefter justere det således opnåede resultat for at tage hensyn til en eventuel forøgelse af tørstofindholdet som følge af siruppens inversion.**

   c) **Det totale sukkerindhold i den inverterede opløsning divideres med tørsubstansindholdet i den inverterede opløsning, og resultatet multipliceres med 100.**

Når inversion af siruppen ikke er nødvendig for at anvende kobberreduktionsmetoden, beregnes siruppens renhedsgrad dog ved at dividere siruppens

totale sukkerindhold med dens tørsubstansindhold og multiplicere resultatet med 100.

2) Artikel 13 i forordning nr. 394/70 skal fortolkes således, at der til bestemmelse af indholdet af sukker eller af tørsubstans i en sirup eller en inverteret opløsning af sirup ikke må anvendes nogen anden metode end kobberreduktionsmetoden (Lane og Eynon-metoden) eller den aerometriske metode.

Kakouris Diez de Velasco Kapteyn

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. maj 1993.

J.-G. Giraud C.N. Kakouris

Justitssekretær Formand for Fjerde Afdeling